

Indkomstskat temmelig høit for at vise, at jeg vilde være med til at bære Landets Byrder og ikke forlange altfor Meget af de andre Landsdele, der ikke kunne blive begunstigede saaledes som den Del af Sylland. Det ærede Medlem for Præsto (Scavenius) anførte under lydeligt Bisald fra flere ærede Herrer, at det var uforvarligt at tage af Skatteydernes Lommer, naar man havde en Reservecfond, men det maa dog erindres, at man ikke faar disse Penge for Intet, thi, dersom vi tage en Million ud af Skatlamret, miste vi jo Renterne deraf, naar Millionen er brugt op. Det kan altsaa ikke være noget saa overordentlig solid Argument fra det ærede Medlems Side, at vi rent ud skulde spare Pengene, naar vi kun tage dem af Reservecfonden. Hvad dette Reservecfunds-spørgsmaal angaar i Forbindelse med, hvad deraf følger, siger jeg, at saa længe, vi have en Finantsminister, til hvem vi i Dyrigt have god Tro, er det urigtigt at ville gaa imod ham paa et saadant Punkt. Jeg tror ikke, at Fleertallet af vore Brødre ude i Landet ville indse det Rigtige i, at vi paa dette Punkt udstemme en Minister, som ellers har vor Tillid. (Modsigelse). Ja, jeg kan gjerne betro de ærede Herrer, hvad jeg veed, og det er, at de Ytringer, der igaar faldt fra den ærede Finantsminister, for mig vare nok til at bringe mig til at tro, at han ikke længere vil gaa med os, dersom vi gaa imod ham i Indkomstskatteloven. (Modsigelse). Jeg har sagt, at det er min Tro; jeg kan ikke skaffe notarius publicus osv. her tilstede, men jo finere det er sagt af en Mand i den Stilling, desto kraftigere er det. Jeg har nu flere Gange udbedet mig Oplysninger af de ærede Herrer, der søerme for denne Vestbane med dens store og rige Opland, som bestaar i Byerne Holstebro, Ringkjøbing, Varde og Esbjerg, hvilke tilfammen have den meget respectable Folkemængde af 6,000 Mennesker. Det er overordentlig meget; det er en saadan Befolkning, som man tager paa et eneste Jernbanetog; naar man er vel udrustet med Jernbanemateriel, kan man føre den hele Befolkning i disse Byer frem og tilbage med et enkelt Tog. Dernæst er der kommet en Del Bemærkninger frem paa en høist fantastisk Maade, nemlig hentede fra Be-

trægtninger over, at vor Studehandel vil blomstre. Hvor mange Stude vil der være paa den hele Vej, selv om der laa Dampskibe parate til at modtage dem? Jeg vil bede de ærede studekyndige Medlemmer om at opgive mig, hvor mange Stude man kan vente, der Naar igennem vil forsyne Esbjerg-Dampskibene med den fornødne Fragt, og endelig vil jeg bede undersøgt, hvilken Vareomsætning der er i de af mig nævnte Byer, samt hvilken Vareomsætning de Herrer tro, at Esbjerg vil kunne lokke til sig. Jeg turde ikke reise derover i den Tro at kunne tilvende mig nogen Handel. Jeg er saa dristig at sige, at denne Egn's Behov for Kommunikationsmidler efter alle foreliggende Omstændigheder vilde være tilfredsstillt, dersom man havde indskrænket sig til at sige: Nu have vi en Gang denne jammerlige Havn, om hvilken vi nok i Tiden skulle faae mere at høre; lad os nu, for at den ikke skal ligge ganske nogen, slutte den til Bamdrup Station ved en Jernbane, bygget paa den Maade, som de Sagkyndige ville foreslaa, og lad os forresten gaa ud fra Holstebro med et Jernspor, paa hvilket Befolkningen derovre kan kjøre med Omnibusser, eller hvilke Vogne den vil, eller hvis den ikke vil have et Jernspor, kan den jo faae de allerede nu prøvede Landevejslokomotiver. Hvilken af de to Dele man end vilde vælge, er jeg overbevist om, at der vilde fremkomme et tilstrækkeligt Befordringsmiddel for den Egn. Det er vel blevet sagt, at Vestbanen var et Aktiv, men jeg hørte dog Medlemmer sige, at den var et Passiv, og i det Mindste vil jeg anse den derfor. Hvorledes vil man finde et Aktiv i en Jernbane paa 17 Mil + 7 Mil i Syllands velsignede, men triste og ufrugtbare Egn? Jeg paastaar, at det er en Umulighed. Man siger, at vi skulle bygge Jernbanerne og lade vore Efterkommere bære Byrden deraf, men er det retfærdigt, at man, naar man indlader sig paa en slet Entreprise, som ikke i mange Aar kan give Udbytte, da siger: Der have I en Jernbane, betal nu? Der maa svares: Vi kunne ikke bruge den; kil os blot af med Gjælden, saa kunne I beholde Jernbanen. Man maa ogsaa erindre, at det hele Jernbane- og Havnearlæg, naar det ikke i en lang Række